

[Ole Vig Jensen]

je« og »regeringen vil finde det ønskeligt«. Det er formuleringer, der ikke er særlig forpligtende, men jeg tillader mig at tage disse vendinger som udtryk for, at regeringen med den forholdsvis korte tidsfrist, der har været stillet til rådighed for det forudgående arbejde, ikke har haft mulighed for at få alle forhold afklaret, når det gælder en hensigtsmæssig gennemførelse af redegørelsens mange punkter.

Jeg er klar over, at det radikale venstres dagsorden fra den 22. november, som jo danner grundlag for denne redegørelsesdebat, kun gav regeringen mindre end tre måneder til at fremlægge en plan, der på afgørende måde kunne sikre et gennembrud i bekæmpelsen af ungdomsarbejdsløsheden. Vi fandt det imidlertid vigtigt – og regeringen var i øvrigt enig heri, forstod vi – at nye og virkningsfulde initiativer måtte sættes i værk snarest muligt.

Vi har under tidligere, socialdemokratiske regeringer givet tilslutning til initiativer, som kunne skaffe unge arbejdsløse i beskæftigelse både på det egentlige arbejdsmarked og gennem særlige beskæftigelsesforanstaltninger. Det er vi fortsat parate til i den udstrækning, det er nødvendigt og ønskeligt.

Vi har imidlertid aldrig lagt skjul på, at hovedindsatsen over for de unge må ligge på uddannelsessiden. Det er gennem uddannelse – hvad enten det drejer sig om kortere eller længere uddannelsesforløb – at vi i det moderne samfund kvalificerer de unge til en voksertilværelse, hvor de kan opleve, at samfundet har brug for dem, og at de har mulighed for at leve som frie, selvhjulpne og selvstændige mennesker.

Jeg skal for god ordens skyld understrege, at skal en sådan målsætning opfyldes, vil det ikke blot kræve en udvidelse af det kendte undervisningsbegreb, men også mange steder i uddannelsessystemet stille krav om omstilling og imødekommenhed. I det radikale venstre tror vi på, at disse forudsætninger er til stede eller kan tilvejebringes, hvis folketinget og regeringen griber arbejdet rigtigt an.

Det er nu i de kommende måneder under arbejdet med denne redegørelses mange forslag, at de unges uddannelses- og beskæftigelsesmuligheder afgørende skal forbedres. Det er ikke første gang, vi søger gennemført en særlig indsats over for denne gruppe af unge. Vi har som sagt sammen med tidligere

regeringer gennemført en række initiativer. Jeg skal heller ikke lægge skjul på, at det radikale venstre har været meget optaget af tanken om ungdomsgarantien. Jeg tør måske sige, at vi var de første, der præsenterede ungdomsgarantibegrebet. Men jeg vil sige allerede nu, at den beslutning, regeringen har truffet om at afvikle de to igangværende forsøg i Århus og Storstrøms amter, er en beslutning, som vi mener er rigtig på den måde, regeringen jo siden har valgt at gøre det på: en rolig afvikling og med en garanti for, at de elementer i forsøgene, som har været vellykkede, skal videreføres på anden måde.

Afgørende for det radikale venstre er ikke en lovfæstelse af selve ungdomsgarantibegrebet, men at vi gennem konkrete initiativer kan skabe forudsætninger for, at vi kan give de unge de nødvendige og selvfølgelige garantier for uddannelse og beskæftigelse.

Jeg skal sige noget om enkeltelementer i regeringens redegørelse.

Et af hovedpunkterne er spørgsmålet om en generel merindskrivning. Det har jeg i øvrigt mærket mig at socialdemokratiet også har med i sit forslag. Jeg mener, at tanken er rigtig, og at det er ønskeligt at få den praktiseret. Det er den hurtigste vej til at skaffe uddannelsespladser til de unge, der netop i øjeblikket står i kø og venter. Jeg synes dog også, det er nødvendigt at sige, at hvis det skal lykkes helt og fuldt, må man være indstillet på, at det også kræver nogle ekstra bevillinger. Der vil være steder, hvor det ikke er muligt at foretage en merindskrivning, uden at det samtidig medfører forøgede omkostninger det pågældende sted. Det skal jeg vende tilbage til lidt senere.

Regeringen har også valgt at videreføre den tidligere regerings såkaldte sommerløfte, hvilket betyder, at man vil sikre alle unge, der forlader grundskolen til sommer, en plads i uddannelsessystemet eller en beskæftigelsesmulighed. Jeg tror, at hvis netop dette skal lykkes i år, hvor vi har en af de største årgange af unge, er det netop nødvendigt, at vi også åbner for den merindskrivning, som er med i regeringens plan.

Jeg synes også, at den tanke, der ligger i at give 10. klasse et mere attraktivt indhold og mulighed for på nye måder at kvalificere til videreuddannelse, er tiltalende. Jeg tror i øvrigt, at det – ud over at være af betydning for folkeskolen selv – også, som regeringen